ENDERROCK
LA MÚSICA DE LA TEVA GENERACIÓ

Enderrock | Jordi Martí Fabra | Actualitzat el 01/02/2019 a les 09:54

El món sencer en una cançó

Fito Páez inaugura el 30è Guitar BCN amb un recital encès de piano sol

Fito Páez | Xavier Mercadé

Fito Páez va inaugurar aquest 31 de gener la trentena edició del Guitar BCN amb un piano i el més clàssic del seu repertori. A la sala gran de L'Auditori, amb les entrades exhaurides, hi havia molt de fan irreductible i moltes ganes de veure'l després d'anys d'absència a Barcelona, de manera que quan va aparèixer, somrient amb panxeta i botes vermelles, l'ambient ja estava prou caldejat. Va asseure's davant el piano de cua i es va posar a cantar "El mundo cabe en una canción", una d'aquelles composicions característiques on va enumerant tot el que l'ha marcat, de la música de **Jobim** a l'ambient familiar de les tietes, i que va marcar el camí de tota la nit: antologia de grans èxits perquè tothom els canti.

Páez és un d'aquells artistes foguejats que encara poden trasbalsar un gran auditori i penjar tothom de les seves emocions durant dues hores. Abans de res, perquè ha sabut escriure unes lletres que connecten amb l'inconscient col·lectiu de milions de persones. Ell declara en els darrers temps que és una mena de xaman de barri, i és una definició força encertada. Només cal veure com es canten de memòria les seves lletres, plenes de cors i de ciutats.

I després hi ha el refinament melòdic. A pesar de basar-se en una veu i un piano, el concert va ser una festassa d'exuberància musical, perquè, com acostuma a fer, l'artista de Rosario va anar ornant el seu material amb ecos dels **Beatles** i **Piazzolla**, del blues i del folklore. No hi ha espai per a l'avorriment i sí per a l'emoció a flor de pell. **Fito**, que canta sempre duent la gola al límit, va comentar que si no s'emociona no val la pena cantar.

Van sonar els seus *hits* pop ("Mariposa teknicolor", "Thelma y Louise", "Circo Beat"), els seus

himnes d'esperit coral ("Dar es dar", "Y dale alegría a mi corazón" i "Yo vengo a ofrecer mi corazón", cantada a capel·la), les seves melodies més líriques ("11 y 6", "Un vestido y un amor", "Bello abril"), aquest forat fosc i agre que és "La casa desaparecida" i, ja als bisos, "Al lado del camino", la cançó que, potser més que les altres, concentra tota la dimensió poètica i social de **Fito Páez**. I també hi va haver un regalet: una versió del "Ring Them Bells" de **Bob Dylan**, cantada primer en anglès i després en castellà, i dedicada a l'escriptor **Rodrigo Fresán**.

El festival Guitar BCN continuarà a diversos espais de Barcelona i el 15 de maig programarà un altre pes pesant de la música argentina, **Andrés Calamaro**, al Gran Teatre del Liceu.